

Právny odbor: Obchodné právo
Predmet sporu: 600.000, - Sk s prísl.
6Cb/1/2006

R o z s u d o k

Krajský súd v Košiciach sudcom JUDr. Vladimírom Hribom v právnej veci žalobcu Ing. M. I., V. X., .
XXX. XX. K. proti žalovanému U.S. S. K., s.r.o., V. A. U.S. S., XXX XX. K., o zaplatenie 600.000, - Sk
s prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalobu zamieta.

Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi
sumu 600.000, - Sk a nahradiť trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k návrhu uviedol, že začiatkom roku 2002 bola myšlienka a návrh zastrešovania
ruských vagónov predložená žalovanému nie žalobcom, ale p. L. G., ktorému bol žalobca pridelený za
účelom realizácie potrebných krokov na implementáciu tohto riešenia u žalovaného.

Žalobca potom predložil žalovanému ponuku zlepšovacieho návrhu Zastrešenie ruských
vysokostenných vagónov na prepravu tovaru po širokorozchodnej trati , ktorá bola dňa 16.05. 2002
zapísaná do denníka ponúk ZN u žalovaného. Ako zlepšovateľa boli v tejto ponuke zapísaní dvaja
zlepšovateľa a to: Ing. M. I. a L. G.. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neuzavrel so zlepšovateľmi v
lehote 2 mesiacov od podania ponuky zlepšovacieho návrhu zmluvu o prijatí ponuky zlepšovacieho
návrhu a odmene zaň, mohli zlepšovateľa nakladať so zlepšovacím návrhom bez obmedzenia.

V januári 2003 oznámil žalobca žalovanému, že vytvoril ako 50 % pôvodca riešenie na úrovni
úžitkového vzoru. Ďalším 50 % pôvodcom tohto riešenia bol podľa vyjadrenia žalobcu L. G.. Žalovaný
toto riešenie rozhodnutím o uplatnení práva na riešenie prijal.

Následne v priebehu roka 2003 žalovaný zistil, že 100 % pôvodcom predmetného riešenia úžitkového
vzoru nie je žalobca, ale iba L. G..

Pôvodca, voči ktorému bolo uplatnené právo na riešenie, má právo na primeranú odmenu. Pôvodcom
úžitkového vzoru je ten, kto ho vytvoril vlastnou tvorivou prácou, keďže žalobca nie je podľa
prehlásenia L. G. pôvodcom predmetného riešenia, žalovaný nemal dôvod uzavrieť s ním zmluvu a
následne vyplatiť odmenu za jeho využívanie.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Žalobca sa návrhom na začatie konania domáha zaplatenia sumy 600.000, - Sk z dôvodu, že
žalovaný aplikáciou a využívaním podaného zlepšovacieho návrhu za hodnotené obdobie získal 30
miliónový ekonomický výsledok, z ktorého žalobcovi pripadá podiel vo výške 2 %, čo činí 600.000, -
Sk.

V priebehu konania podal žalobca niekoľko návrhov na zmenu pôvodného návrhu na začatie konania
a to z dôvodu, že pôvodným návrhom na začatie konania sa žalobca domáhal zaplatenia sumy
600.000, - Sk, ako odmeny za žalovaným využívaný zlepšovací návrh. V priebehu konania však
žalobca zistil, že žalovaný nevyužíva zlepšovací návrh, ale úžitkový vzor a to konkrétne Zariadenie na
zastrešenie vysokostenných polovagónov, najmä na širokorozchodných tratiach .

Súd žalobcom niekoľkokrát navrhované zmeny návrhu na začatie konania nepripustil, a to z týchto dôvodov:

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Podľa § 95 ods. 2 O.s.p. súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konania o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Podľa dokumentu č. 3891 (č.l. 119), ktorý vydal Úrad priemyselného vlastníctva SR, je pôvodcom predmetného úžitkového vzoru L. G., B. XX, . XXX. XX. K. a majiteľom U.S. S. s.r.o., V. A. U.S. S., XXX. XX. K., ktorý nie je účastníkom tohto konania, a preto v tomto konaní nie je možné rozhodovať o právach toho, kto nie je účastníkom konania. Žalobca L. G. za účastníka konania neoznačil.

V priebehu konania nadobudol účinnosť zákon č. 371/2004 Z.z., podľa ktorého je na konania vo veciach ochrany práv k predmetu priemyselného vlastníctva podľa osobitých predpisov a ochrany práv z nekalej súťaže príslušný Okresný súd Košice I pre obvody Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove.

Na rozhodovanie o žalobcom navrhovanom návrhu je preto príslušný Okresný súd Košice I.

Nakoľko napriek tomu, že súd nevyhovel návrhu žalobcu na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania, žalobca trval aby súd v konaní pokračoval a konal o pôvodnom návrhu žalobcu na začatie konania.

Podľa § 79 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý má obsahovať aj označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva. V súdnom konaní je zároveň uložená účastníkom konania povinnosť prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania aj tým, že označia dôkazné prostriedky (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Z týchto ustanovení zákona vyplýva v sporovom konaní, účelom ktorého je poskytnutie ochrany pri konflikte dvoch protichodných (spravidla hmotných) záujmov, predovšetkým povinnosť tvrdenia, ktorá je v súlade so zásadou prejednávacou, podstata ktorej spočíva v tom, že procesná povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej, ako aj povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie týchto tvrdených skutočností, je záležitosťou účastníkov konania.

V sporovom konaní je žalobca povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo, pričom podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda účastník konania, ktorý splnil povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázal nepochybne skutočností ním tvrdené, znáša procesnú zodpovednosť za nedokázanie tvrdených skutočností, t.j. neunesenie tzv. dôkazného bremena.

Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno určujú normy hmotného práva. V zásade ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Procesný neúspech v spore postihuje teda v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedeným dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Dôkazné bremeno postihuje zásadne vždy toho, kto niečo tvrdí (actori incumbit probatio).

Spravidla preto to postihuje najskôr žalobcu, pokiaľ sa mu nepodarilo navrhnutými dôkazmi preukázať tvrdený nárok.

V konaní nie je medzi účastníkmi konania sporné, že technické riešenie zlepšovacieho návrhu podaného ponukou zo dňa 16.05.2002 nebolo žalovaným v zákonnej lehote prijaté, preto spoluautorom zlepšovacieho návrhu nevznikol nárok na odmenu za využitie riešenia zlepšovacieho návrhu.

V konaní, a to podaním zo dňa 26.02.2007 samotný žalobca dospel k záveru, že mu ako spoluautorovi zlepšovacieho návrhu nárok na odmenu za jeho využívanie nevznikol.

V podaní zo dňa 26.02.2007 žalobca uviedol, že v tomto konaní si uplatňuje nárok na zaplatenie 600.000, - Sk za využívanie úžitkového vzoru.

Predmetom tohto sporu nie je nárok žalobcu na zaplatenie 600.000, - Sk za využívanie úžitkového vzoru, a preto súd o tomto nároku žalobcu ani nerozhodol.

Povinnosťou žalobcu v tomto konaní bolo preukázať, že žalovaný využíva zlepšovací návrh, ktorého prvým spoluautorom je žalobca.

Takýto dôkaz v tomto konaní žalobca nepredložil a ani z obsahu predloženého písomného materiálu včítane znaleckého posudku nevyplýva, že žalobca využíva zlepšovací návrh, ktorého spoluautorom je žalobca.

Samotný žalobca uviedol (č.l. 374), že spolupôvodcom nárok na odmenu za využívanie zlepšovacieho návrhu nevznikol.

Na základe hore uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno (nepochybné nepreukázal a sám spochybnil pravdivosť jeho v návrhu na začatie konania uvedeného tvrdenia, že žalovaný využíva zlepšovací návrh, ktorého spoluautorom je žalobca), a preto súd návrh žalobcu ako neopodstatnený zamietol.

Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznal, pretože žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný náhradu trov konania nepožadoval.

P o u ě n í e : Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia súdu, proti rozhodnutiu, proti ktorému smeruje s tým, že v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd Košice, dňa 5.3.2007

JUDr. Vladimír Hrib
predseda senátu

Za správnosť: Zdena Kazíková

Krajský súd Košice

Za správnosť anonymizácie: Svetlana Daňková